

BRONWATER



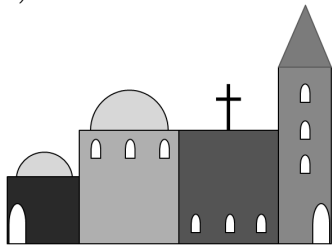
11 oktober 2009
Matteüs 6:11-13

HET GEBED DAT JEZUS ONS GELEERD HEEFT (2)

“Het gebed dat aan alle gebeden voorafgaat is: Geef dat het de ware ik is die spreekt. Geef dat het de ware U is met wie ik spreek” (C.S. Lewis).

De ware God

In de drie uw-beden gaat het erom God God te laten zijn. Dat betekent niet dat wij in die beden buiten spel staan: God wil zijn naam heiligen, zijn koninkrijk laten komen en zijn wil laten gebeuren door zijn kinderen heen (en daarnaast vindt hij - want hij is niet van ons afhankelijk - ook nog ongedachte eigen wegen).



Ons ware ik

In de drie ons-beden gaat het erom dat ons ware ik aan het woord komt (niet een onecht, religieus ik). Dat ‘ik’ mag

zich niet verstoppen in het ‘ons’. Het gaat hier om de ‘condition humaine’ (wat de mens tot mens maakt) waar ik samen met alle mensen deel aan heb. Nadat we biddend leren om God Gód te laten zijn, moeten we in ons gebed ook leren om de mens méns te laten zijn. Het gaat erom dat we vanuit ons ware ik leren bidden. De drie ons-beden leren ons biddend om te gaan met 1) onze bezorgdheid, 2) onze schuld, 3) onze zwakheid.

Onze bezorgdheid

We zijn mensen met fysieke behoeften. Onze neiging is om daar zelf zorg voor te dragen. Dat is eigen aan mensen: zelfstandig en onafhankelijk willen zijn, controle hebben over je leven en zelf de nodige zekerheden in- en opbouwen. Maar vroeg of laat breekt ons dit bij de handen af (Jes. 40:6-8). Pas dan leren we wat Jezus ons al vanaf het begin wil leren: bij de dag leven in afhankelijkheid van onze Vader in de hemel. Bezorgdheid heeft ook als gevolg dat we onze schatten op aarde gaan zoeken in plaats van in de hemel. Als we in de gebedsruimte van het Onze Vader bidden om ons brood voor vandaag, gaan Jezus’ woorden uit Mat. 6:19-21 en 25-34 ook meeklinken en ons omvormen tot leerlingen van Jezus, tot afhankelijke kinderen van God. Jezus is aan het kruis ook voor onze bezorgdheid gestorven en leerde ons zo om in de overgave aan de Vader volkomen afhankelijk te durven zijn (Jes. 40:10-11).

Geef ons vandaag het brood dat wij nodig hebben.
Vergeef ons onze schulden, zoals ook wij hebben vergeven wie ons iets schuldig was. En breng ons niet in beproeving, maar red ons uit de greep van het kwaad.
Matteüs 6:11-13

Onze schuld

De vraag naar de genadige God wordt vandaag niet meer gesteld, zo lijkt het. Onze maatschappij staat echter bol van de schuldvraag: wie kan als schuldige worden aangewezen? Maar ook: hoe komt het weer goed (denk aan de Sorry-limo van het Familiediner)? Allemaal moeten we om leren gaan met onze eigen schuld en met de schuld van een ander. Maar dat kunnen we niet. Liever verdringen we onze schuld, dragen we zelf de straf, of geven we anderen de schuld. Maar dat loopt dood. Corrie ten Boom: ‘Kunt u vergeven? Ik niet! Maar Jezus in mij kan het wel!’ Bidden om vergeving is leren om onze schulden onder ogen te zien en de enige weg te gaan die begaanbaar is: naar het kruis van Jezus Christus. Dat is dagelijks nodig omdat we zien dat we tekort schieten in liefde. Dagelijks hebben we ook de woorden van Psalm 103:10-14 nodig. Wanneer we dit evangelie werkelijk beleven, merken we (tot onze verbazing, want uit onszelf zijn we er helemaal niet toe geneigd) dat er een verlangen is gegroeid om ook anderen te vergeven (we herkennen ook steeds meer dat we niet alleen zijn in onze onmacht om het goede te doen). Als we ónze schuld ter sprake brengen bij onze Vader, dan kunnen we de vergeving niet langer aan anderen weigeren.

Onze zwakheid

Deze bede lijkt nogal tegengesteld aan wat Jakobus zegt: ‘Het moet u tot grote blijdschap stemmen als u allerlei beproevingen ondergaat’ (Jak. 1:2). Maar waar Jakobus aandacht vraagt voor de kracht van God die er ook is, laat Jezus ons ervaren dat we zelf maar heel zwak zijn. Onze eerste reactie bij tegenslag, teleurstelling, lijden is toch vaak: ‘Waarom? Waarom ik?’ Het kwaad dat ons treft werkt dikwijls geloofs-ondermijnend en daarom moet we op dit gebied niet veel zelfvertrouwen hebben. (vgl. Mat. 20:22). Het kwaad is een sterke macht. Jezus heeft een scherp oog voor de tegenstander. Hij leert ons al biddend om onze zwakheid te onderkennen en om onze kracht in hem te zoeken (2 Kor. 12:9-10). En als er dan toch kwaad ons leven binnenkomt: dan heeft God iets beters met ons voor dan hij zou kunnen bereiken zonder dat kwaad (vgl. Jak. 1:2-4). En toch: bid maar liever dat je niet wordt beproefd!

1. Hoe kun je eraan werken om echt van uit je ‘ware ik’ te bidden?
2. Hoe berken je de bezorgdheid uit Matteüs 6:25-34 in je leven?
3. Wat is de betekenis van Jezus’ kruis voor jouw bezorgdheid, schuld en zwakheid?